

100 let Teorie relativity jako špatné vize ...

(17.05.2015)

Teorie relativity je správná teorie, ovšem **špatně pojmenovaný jev**, špatně označená realita.

Speciální ani obecná *relativita* není „relativní“. Nemá „co“ být na ní relativního. Ani deformace času není jevem/projevem „relativním“, ani deformace (kontrakce) délek není jevem/projevem „relativním“, ani nárůst hmotnosti není jevem/projevem relativním.

Pokud, ... pokud (!) tou relativností se ovšem nemyslí pojem „zdánlivosti“. Pak budiž. Čas, který mění tempo svého plynutí (nikoliv na tělese pozorovaném, tam ne, ale v detektorech pozorovatele pasovaného do klidu), je pouze jevem zdánlivým (pro zvoleného pozorovatele); dtto kontrakce délek je jevem zdánlivým (pro zvoleného pozorovatele); dtto nárůst hmotnosti je jevem zdánlivým (pro zvoleného pozorovatele).

Otázka pojmosloví: Jak lidé, celé lidstvo si vysvětluje porovnání-srovnání slovíček „zdánlivý“ vůči slovíčku „relativní“???? Že by **Teorie relativity = Teorie zdánlivosti**????

Pak budiž **nově** (dnes) vysloveno, je-li **relativnost = zdánlivost** že **>zdánlivost relativnosti<** proměň velikostí intervalů časových, délkových i hmotnostních, **pozorovaných**, **se děje jen a jen a jen a jen z důvodů**, že základní pozorovatel pasovaný do klidové soustavy **pozoruje** tyto jevy (dilataci, kontrakci a změnu hmotnosti) a to z důvodů nikoliv „relativnosti“, ale **z důvodů vzájemného pootáčení soustav – pozorovatele a testovacího tělesa** (kompaktních těles). **Pootáčení** těles (jejich vlastních soustav) z důvodů pohybu zrychleného a **pootočení** konstantního z důvodů pohybu rovnoměrného. To pak koresponduje s Lorentzovskými transformacemi, které zase a opět nejsou „transformacemi“ v pravém toho slova významu. LT vyjadřují stav pootočení soustav za dané konkrétní rychlosti (zrychlení) testovaného tělesa, což je „stop-stav“ pozorovaný ..., nikoliv nějaká transformace >hodnot< ze soustavy pozorovatele do soustavy pozorovaného. Ne. Hodnoty „netransformujeme“ z pozorovatele na raketu, ani obráceně, ale hodnoty pozorovatel s ní má (sofistikovanými přístroji) vyslané emitentem, který je pootočený. Proto ty „červené posuvy“, atd.

Takže: Teorie relativity je teorií o pootáčení soustav při vzájemném pohybu (rovnoměrném i nerovnoměrném) těles... V souladu s tím, že časoprostor je sám o sobě křivý a to na různých úrovních jinak. Takže i pootáčení je dáno „principem křivení“ dimenzí veličin „Délka“ a „Čas“. Vesmír je vždy a stále křivý, respektive je křivý časoprostor. Každý stav křivosti čp je nějakým fyzikálním stavem, např. gravitace, elektromagnetismus, a další pole...posléze i hmotové stavy. Každá křivost čp „plave“ v jiné křivosti čp, každá křivost, významná, je vnořena do jiného stavu křivosti čp, kde pak nutno vzít, že „základním stavem“ je plochý euklidovský časoprostorem, v němž „plavou“ desítky až nekonečně mnoho křivých stavů čp. V makrovesmíru pozorujeme malé křivosti a přechodem do mikrosvěta se dostaneme na Planckovy škály, a menší, kde křivost narůstá; „končí“ jakousi časoprostorovou pěnou vakua, velmi složitě křivý stav čp.

Atd. ... podrobnější výklad jinde.

Teorie relativity nevyjadřuje „nějakou“ relativitu, ale odhaluje pozorované stavy objektů v křivém časoprostoru, tj. ve stavech čp 3+3 dimenzí, vždy každá s jinou křivostí. Takto to je od Velkého Třesku – ten byl zahajovacím „výbuchem (pšouknutím) křivosti“, tj. tichým

přechodem z nekřivého stavu před Třeskem do nástupní posloupnosti křivení dimenzí veličin po Třesku, což je zásadní projev „principu vývoje“.

JN, 17.05.2015 ... názor byl doufám co nejstručnější. Rozvoj Těchto úvah vedu už 30 let a skládám po kousíčkách jako puzzle, které si už lidé, k hypotéze vstřícní, složí sami